Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

Ποιός εἶναι ὁ ἰδανικός σύζυγος;

Ν'.

(ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

Φίλη μας μὲ τὸ ψευδώνυμο ΜΑΡΒΕΛ (Ἀθῆναι) μᾶς γράφει :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο»,

Ἐκεῖνο ποὺ θὰ ζητοῦσα ἐγὼ στὸν ἄνδρα ποὺ θὸ διαλέξω νὰ κάνω παντοτεινὸ σύντροφο τῆς ζωῆς μου, θὰ εἶνε μόρφωσις, πρὸ παντὸς μόρφωσις, τόση ὅση χρειάζεται γιὰ νὰ τὸν θαυμάζουν γιὰ τὶς γνώσεις του, γιατὶ ἡ γυναῖκα χαίρεται κι' εἶνε ὑπερήφανη ὅταν ὁ ἄντρας της στέκεται σ' ἕνα περιβάλλον ἀνώτερο. Ἐπίσης θὰ ἤθελα νὰ εἶνε εὐγενὴς στοὺς τρόπους καὶ στὰ αἰσθήματα, εἰλικρινής, δραστήριος, ἔξυπνος καὶ σοβαρός. Ἕνας τέτοιος τύπος θὰ ἦτο μοῦ φαίνεται πάντοτε δικός μου, αἰώνια πιστός, γιατὶ αὐτὸς μόνο θὰ ἤξερε νὰ ἐκτιμήση τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἀφοσίωσι τῆς γυναικούλας του.

Ὅσο γιὰ τὴν ὠμορφιά, φαντάζομαι ὅτι δὲν εἶνε ἀπαραίτητη γιὰ ἕναν ἄντρα.

Μὲ πολλὴν ἀγάπην
ΜΑΡΒΕΛ

***

Ἡ δὶς Γ. Κ. Π. (Πύργος), μᾶς γράφει :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο»

Πᾶνε πολλὰ χρόνια ποὺ θὰ διαβάζω, χωρὶς νὰ χάσω οὔτε ἕνα σου φυλλάδιο.

Τὴ μικρή μου βιβλιοθήκη στολίζεις μὲ τοὺς ἀγαπημένους μου τόμους σου.

Μέ μεγάλη μου χαρὰ καὶ ἐνδιαφέρον παρακολουθῶ τὴν κοινωνικήν σου ἔρευνα, καθὼς καὶ τῆς ἀγαπημένης μου «Οἰκογενείας».

Ἀπαντῶ σχετικῶς εἰς τὸ ἐρώτημά Σου:

Διὰ νὰ ζήσω εὐτυχισμένη στὴ ζωή μου, θέλω!.. Ὁ ἄνθρωπος ποὺ θὰ γίνη σύζυγός μου νὰ εἶνε ἄ ν δ ρ α ς καὶ ὄχι παιδαρέλι, ἐνοῶ ὄχι τὴν ἡλικία, ἀλλὰ ἀπὸ ἀπόψεως «ἠθικῆς — κοινωνικῆς».Νὰ μὲ ἀγαπᾶ ἓν μυριοστὸν ἀπὸ ὅσο θὰ τὸν ἀγαπῶ ἐγώ. Νὰ μὲ ζηλεύη λίγο — ἀπὸ τὴν ἀγάπη του ὅμως — γιατὶ ἔτσι θὰ νοιώθω τὴν ἀγάπη του περισσότερο.

Νὰ τὸν νοιώθω ἀνώτερόν μου,κυριόν μου, σύζυγο, πατέρα, ἀδελφό.

Νὰ εἶνε τίμιος, θρῆσκος, ἐργατικὸς, εὐγενής, ἐγκρατής. Νὰ στηρίζη τὰ θεμέλια τὰ οἰκογενειακὰ ὄχι τοῦ 20ου αἰῶνος, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν πάππων μας. Νὰ μὴν εἶνε ὑπερμοντέρνος.

Δὲν τὸν θέλω πολὺ ὄμορφο, ἀλλὰ συμπαθῆ, ὑψηλότερόν μου, μᾶλλον καστανόν.

Τέλος ὁ ἄνδρας μου θέλω νὰ εἶνε ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀγατητός στὴν κοινωνία.

Μὲ ἐκτίμησιν
Γ. Κ. Π.

Υ. Γ. Δὲν θὰ ἔπρεπε ἴσως νὰ ἀπαντοῦν ἐρωτευμένοι εἰς τὸ ἐρώτημά σου, γιατὶ δὲν βλέπουν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὸ πρόσωπο ποὺ λατρεύουν.

Δυστυχῶς μεταξὺ αὐτῶν εὑρίσκομαι καὶ ἐγώ. Εὐτυχῶς ὅμως ὁ ἀγατημένος μου συμφωνεῖ ἀπολύτως μὲ τὸ ἰδανικόν μου!

Ἀλλὰ θὰ ἐπαληθεύσουν ἄραγε τὰ ὄνειρά μου ἢ θὰ πέσουν συντρίμμια; Ἡ πάντα ἀναγνώστριά σου.

Γ. Κ. Π.»

* * *

Ἡ δὶς Α. Π. (Λωμία) μᾶς γράφει

«Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο»,

Τὸν ἄνδρα ποὺ θὰ πάρω τὸν θέλω πρῶτα—πρῶτα νὰ εἶνε Συριανὸς ἢ Ἀθηναῖος, γιατὶ αὐτοὶ εἶνε οἱ πιὸ εὐγενεῖς καὶ λεπτοὶ σύζυγοι, κατὰ τὴν ἀντίληψί μου. Νὰ εἶνε μετρίου ἀναστήματος, μελαχροινὸς καὶ λεπτὸς καὶ στὸ σῶμα καὶ στοὺς τρόπους, περιποιητικὸς καὶ ἀφωσιωμένος σὲ μένα, νὰ μὲ λατρεύη, ὅπως κι' ἐγὼ θὰ τοῦ ἀνταποδίδω τὰ ὅμοια. Νὰ εἶνε σοβαρός, ἐπιβλητικός, μὲ πολὺ κοκεταρία, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θὰ κάνω κι' ἐγὼ ἡ ἴδια. Ὅπως φυσικὰ θὰ τοῦ ἀρέση καὶ κείνου θὰ μακιγιάρουμαι κι' ἐγὼ ὀλίγον, γιατὶ ἡ κοκεταρία εἶνε ἐπιβλητικὴ στὴ γυναῖκα. Τὸ πῶς θὰ μακιγιάρουμαι δὲν θὰ πῆ ὅτι δὲν θὰ τοῦ εἶμαι πιστὴ σύζυγος καὶ καλὴ νοικοκυρά, κάθε ἄλλο. Εἶμαι κόρη ὑπαλλήλου καὶ μὲ λίγη προῖκα, ἑπομένως πρέπει νὰ τὰ ξέρω ὅλα, γιατὶ δὲν ξέρω τί μοῦ ἐπιφυλάσσει ἡ τύχη. Ἡ μαμά τακτικὰ μοῦ λέει τὸ ἑξῆς :

— Ἡ καλὴ νοικοκυρὰ εἶνε δούλα καὶ κυρά». Θέλω νὰ τοῦ ἀρέση ἡ μουσική, τὸ θέατρο, ὁ χορός. Ὅταν φυσικὰ συγκεντρώνη ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα ὁ ἀνδρούλης μου θὰ ζοῦμε σὰν δυὸ περιστεράκια. Ὅσο γιὰ πλούτη δὲν τὰ γνώρισα ἀκόμη, γιατὶ καθὼς σᾶς γράφω εἶμαι κόρη ὑπαλλήλου. Γιὰ ὀμορφιὰ ἀποβλέπω στὰ ψυχικὰ χαρίσματα. Τί τὰ θέλετε ὅμως; Δυστυχῶς ἡ κοινωνία ἔπαυσε νὰ ἐκτιμᾶ τὴν ἀξία τοῦ ἀτόμου καὶ ἐκτιμᾶ τὴν ἀξία τοῦ προσώπου, χρήματος, καὶ ἔτσι ἡμεῖς ἡ φτωχὲς θὰ φυλάξουμε τὸ ράφι!

Μ' ἐκτίμησι
Α. Π.»

* * *

Ἡ δὶς Α. ΠΑΠΠΟΥ (Ἀθῆναι) γράφει

«Ἀγαπητὸ «Μπουκέτο»,

Γιὰ μένα ὁ πιὸ ἰδανικὸς σύζυγος, θἄνε ἐκεῖνος ποὺ θὰ μοῦ ἀφοσιωθῆ, εἰς ὅλη τὴ ζωὴ μὲ πίστιν κι' ἀγάπην. Πάντως νὰ μὴν εἶνε κι' ἀπένταρος γιατὶ μὲ τὴν ἀπενταρία, φυσικά, δὲν θὰ μπορέσωμε οὔτε ἄνετα νὰ ζήσωμε, οὔτε τὰ παιδιά μας, ἂν μᾶς δώση ὁ Θεός. νὰ ἀναθρέψωμε.»

* * *

Ἡ δὶς «ΝΥΧΤΟΠΟΥΛΙ» (Ἡράκλειον) Ἀττικῆς, γράφει :

Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο»,

Κατὰ τὴν γνώμην μου ἰδανικὸς σύζυγος εἶνε ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἀγαπᾶ μὲ εἰλικρίνειαν καὶ συμπαθεῖ τὸ κάθε κορίτσι τῆς ἐποχῆς μας.

Τώρα τὸ πῶς ὀνειρεύομαι τὸν μέλλοντα σύζυγόν μου; Ἄκουσε. Τόν θέλω νὰ εἶνε ὄμορφος, μετρίου ἀναστήματος, νὰ ἔχη λεπτὰ αἰσθήματα, νὰ εἶνε μορφωμένος. Δὲν μὲ μέλλει ἂν δὲν εἶνε πολὺ πλούσιος, νὰ εἶνε ὅμως ἀπὸ καλὴ οἰκογένεια, ν' ἀγαπᾶ τὰ τραγούδια καὶ τὸ χορό, νὰ εἶνε τίμιος, καλοκἀγαθος καὶ τὸ σπουδαιότερον νὰ μὲ ἀγαπᾶ ὅπως κι' ἐγὼ ἄρχισα ἤδη νὰ τὸν ἀγαπῶ καὶ ἂς μὴν τὸν ἐγνώρισα ἀκόμη. Ἀλλὰ τὸ ἴδιο κάνει. Τότε μόνον θὰ μπορέσουμε νὰ ζήσουμε μιὰ ζωὴ εὐτυχισμένη, ὅπως τὴν αἰσθάνομαι καὶ τὴν ὀνειρεύομαι μὲ ὅλην μου τὴν καρδιά.

Μ' ἐχτίμησι
«ΝΥΧΤΟΠΟΥΛΙ»

***

Ἡ δὶς ΡΟΥΛΑ Α. (Ἀθῆναι) ἀπαντᾶ :

«Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο»

Ἀφοῦ διάβασα τὶς ἀπαντήσεις τόσων κοριτσιῶν ἀπεφάσισα νὰ δώσω κι' ἐγὼ τὴν δική μου γνώμη. Ἰδοὺ λοιπὸν πῶς θέλω τὸν ἀντρούλη μου μὲ τὴν πεῖρα τῶν 17 μου χρόνων.

Θέλω νὰ ἔχη μαῦρα σγουρὰ μαλλιὰ καὶ πράσινα μάτια. Νὰ εἶνε ὑψηλὸς γιατὶ κι' ἐγὼ εἶμαι ὑψηλή. Νὰ εἶνε εὐγενής, μορφωμένος γιατὶ ἐὰν εἶνε κατώτερός μου δὲν θὰ μπορέσω νὰ τὸν ἐκτιμήσω. Νὰ εἶνε ζωηρὸς γιατὶ εἶμαι κι' ἐγὼ ζωηρὴ γιὰ νὰ ταιριάζουμε. Νἄνε ζηλιάρης καὶ πρὸ πάντων παιχνιδιάρης. Γιατὶ ἐγὼ θὰ τὸν θεωρῶ σὰν ἕνα φίλο γιατὶ καὶ τὸν γάμο τὸν θεωρῶ ἕνα παιχνιδάκι. Ὅσο γιὰ πλούσιος δὲν δίδω καὶ τόση σημασία στὴν ὕλη. Ὅταν ὑπάρχη ἀμοιβαία ἀγάπη κι' ἐκτίμησι ὅλα τ' ἄλλα διορθώνονται.

Μ' ἄπειρη ἀγάπη κι' ἐκτίμησι
ΡΟΥΛΑ Α.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

σαλόνια τοῦ Παρισιοῦ.

Ἡ Σουζὺ Σολιντὸρ εἶνε μιὰ ζωντανὴ ρεκλάμα τῶν σχολῶν ρυθμικῆς γυμναστικῆς. Ἔχει ἕνα λεπτὸ σῶμα, λυγερὸ σὰν χαλύβδινη λεπίδα, μελαψὸ ἀπὸ τὸν ἥλιο καὶ λεῖο ἀπὸ τὸ χάδι τῶν ξκυμάτων.

— Εἶμαι ἄσχημη! Μοῦ φώναξε ἡ περίφημη αὐτὴ γυναῖκα. Μὰ ἔχω ὥμορφο σῶμα. Δὲν εἶμαι μιὰ μεταξωτὴ κοῦκλα. Εἶμαι μιὰ γυναῖκα τοῦ καιροῦ μου. Ἔχω θέλησι, ἀγωνίζομαι, ἀντικρύζω ἄφοβα τὴ ζωὴ καὶ δὲν ὑποχωρῶ μπροστὰ στοὺς ἄνδρες. Κάνω σκὶ τρεῖς φορὲς τὸ χρόνο, περνῶ ἕνα μῆνα μὲ τοὺς γυμναστὰς καὶ κάνω κάθε πρωῒ μιᾶς ὥρας ρυθμικὴ γυμναστική. Πρέπει νὰ ἔχωμε ὑγιὲς σῶμα, γιατὶ τότε εἶνε ἀγνὸ καὶ μὲ ἀγνὸ σῶμα, τὸ βλέμμα μας εἶνε ζωηρὸ καὶ τὸ χαμόγελο ἀνθίζει πάντα στὰ χείλη μας...

Κι' ἡ Σουζὺ Σολιντὸρ ξεσπάει σ' ἕνα καθαρὸ καὶ ἀθῶο γέλιο μικροῦ κοριτσιοῦ.

Τὸ Χόλλυουντ λοιπόν, καθὼς βλέπετε, ἔπαψε νὰ συγκινῆ τὴν Εὐρώπη. Φαίνεται πὼς πέρασε πειὶ ἡ μόδα τῆς «μοιραίας γόησσας». Ἀπὸ τὴ γυναῖκα τοῦ 1935, οἱ ἄνδρες ζητοῦν πρὸ πάντων εἰλικρίνεια καὶ προσωπικότητα.

ΜΑΤΖΙ ΓΚΙΡΑΛ